

13. A newedź nas do spytto-
wania, ale wumoj nas wot te-
ho šleho. Pšchetoj twoje je to
kralestwo, a ta moź, a ta czeź,
hacź do wjecznosze: Amen.

14. Pšchetoj dnź wy ludjom
jich riechi wodacze, da budze
wam wasch nebesti Wotz tejsch
wodacź.

15. Nebudjeczeli wy pať
ludjom jich rjechi wodacź, da
wam tejsch nebudze wasch
Wotz wasche rjechi wodacź.

16. Dnź wy šo poszicze,
neladajcze kiffati, jako jeba-
kojo: Pšchetoj woni smorsch-
eja šwoje woblecza, so by buťo
ludjom wjedomne, so šo
poszja: Sawjernje ja praju
wam: woni šu šwoju sdu
dostali.

17. Dnź ty šo pať poszisch,
da žalbuj twoju łowu, a smuj
twoje wobleczo.

18. Tak so by ludjom sjaune
nebyťo, so šo poszisch, ale two-
jemu Wotzu, kiź w potajnem
je: A twoj Wotz, kiź do potaj-
neho lada, budze tebi sapłaczić
sjaunje.

19. Menaromadźcze šebi
schazy na semi, dzeź mole a
fersaw je škaza, a dzeź paduschy
šo sa nimi kopaju, a je kranja.

20. Ale sromadźcze šebi

schazy w nebešach, dzeź ani
mole, ani fersaw tešame ne-
škaza, a dzeź paduschy šo sa
nimi nekopaju, ani tešame
nekranja.

21. Pšchetoj dzeź wasch schaz
je, tam je tejsch wascha wutro-
ba.

22. Woťo je teho czjeťa
šwjeza: Budzeli tehodla twoje
woťo cziste, da budze twoje
zyle czjeťo šwjetle.

23. Jeli pať twoje woťo šle,
da budze twoje zyle czjeťo
czsemne. Dnź pať to šwjetlo,
kotreź we tebi je, czma je, kaj-
ka da ta czma šama budze?

Szenje na 15. Nedźelu po
šwjatej Trojicy.

24. **N**ichto * nemoze dwjemaj
knesomaj šluzicź: Ki-
ba won budze jeneho hidzić, a
druheho lubowacź, aby budze
šo kjenemu dzerjecź, a druhe-
ho sazpicź. Wy nemojecze
Bohu šluzicź a Mammonej.

* Luc. 16, 13.

25. Tehodla praju ja wam;
* Nestarajcze šo sa wasche ži-
wenje, schto byschcze jndli a pi-
li: Tejsch niź sa wasche czjeťo,
schto byschcze šo woblekli. Ne-
je živenje wjaze dnźli jndź, a
czjeťo wjazy dnźli drašta? * Ps.
55, 23. Luc. 12, 22. 1 Pietr. 5, 7.

26. Po-